

همیشه‌ها

صفحه آخر
ای دل به کوی عشق گذاری نمی کنی
اسباب جمع داری و کاری نمی کنی
حافظ

مهمشهری: www.hamshahrionline.ir
سایت روزنامه: newspaper.hamshahrionline.ir

دفتر مرکزی: تهران، خیابان ولیعصر (ج)، کوچه شهید سیدکمال فرینی، شماره ۱۴
کدپستی: ۴۵۹۵۶-۱۹۶۶۶، تهران، صندوق پستی ۱۹۳۵۱۵۴۴۶
تلفن: ۰۲۱-۲۳۰۳۳۰۰، فکس: ۰۲۱-۲۳۰۴۶۰۶

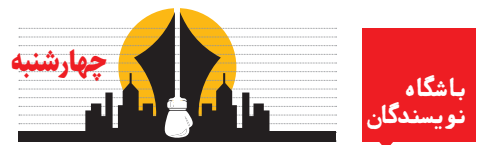
چاپ: ماهشهری
توزیع و اشتراک: موسسه نشرگستر امروزتوین
تلفن: ۰۲۱-۶۱۹۳۳۰۰۰

پدیرش آگهی: ۸۴۳۳۱۰۰۰
تلفن: ۰۲۱-۸۴۳۳۱۰۰۰

حضرت امیر المؤمنین علی؛ کسی که رفیق احق دارد، همواره در رخ و ناراحتی است.

آدان تلهسز: ۱۱:۴۹ - غروب آفتاب: ۱۶:۵۷
آدان مغرب: ۱۷:۱۶ - نیمه شب شرعی: ۲۳:۰۶
آدان صبح فردا: ۵:۵۵ - طلوع آفتاب فردا: ۶:۴۲

صاحب امتیاز: مؤسسه ماهشهری
مدیر مسئول: عبدال.. گنجی
سرپریدر: دانیال معمار

این دنیا کوچک است

مختاب خسروشاهی
روزنامه‌نگار

چند بار با شخصیت‌های کارتونی، جنگیده، خندیده یا گریه کرده‌اید؟ چندبار رفتار آنها را تقلید کرده و خواسته‌اید- دوست‌داشته‌اید که واقعا یکی از آنها باشید؟ یکی از بزرگ‌ترین الگوهای کودکان و نوجوانان در سراسر جهان، شخصیت‌های کارتونی هستند و شرکت «والت دیزنی» که بزرگ‌ترین خالق شخصیت‌های کارتونی است برای شکستن یک تابو و آموزش به کودکان و نوجوانان، قدم تازه، بزرگ و مشتتی برداشته و آن، اضافه کردن آشناسخت داری کم‌توانی جسمی به دنیای والت دیزنی است.

دیزنی‌لند، روز جمعه، یازدهم نوامبر ۲۰۲۲ میلادی، ۲ عروسک روی صندلی چرخدار (ویلچر) را به مجموعه «این دنیا کوچک است» معرفی کرد. هدف از این کار، نشان دادن «تنوع انسان‌ها در جهان» اعلام شده است. عروسک‌های اینیا مترونیک، در میان حدود ۳۰۰ عروسک با لباس‌های رنگارنگ و متفاوت، به نمایندگی از کودکان کشورهای مختلف جهان حضور دارند. یکی از این عروسک‌ها در بخش آمریکای لاتین، قایق‌سواری معرفی شده و دیگری در پایان مراسم حضور خواهد داشت.

این عروسک‌ها در نخستین روز از فصل کریسمس دیزنی‌لند رونمایی شده‌اند. هر سال، پارک دیزنی‌لند، تزیینات و سرود کریسمس ویژه‌ای را برای شروع سال جدید میلادی تدارک می‌بیند. این برنامه که از سال ۱۹۶۶ میلادی پس از نمایش در نمایشگاه جهانی ۱۹۶۵-۱۹۶۴ میلادی در نیویورک در پارک اتا همیچ افتتاح شده، هر ساله نیز ادامه دارد. شخصیت‌های جدید پس از حذف دکور فصلی دیزنی‌لند در ژانویه ۲۰۲۲ میلادی، در این سرزمین عروسکی باقی خواهند ماند.

در بیانه دیزنی‌لند، دلیل خلق این ۲ شخصیت، تلاش مداوم برای افزایش جاذبه‌ها و بازتاب و نمایش دقیق‌تر تنوع افراد و نحوه زیستن آنها در سراسر جهان، عنوان شده است. در این مراسم، قایق‌های سواری برای پذیرایی از افراد دارای صندلی چرخدار انتخاب شده‌اند. این نخستین بار در تاریخ ۶۷ساله دیزنی‌لند است که یک شخصیت کامل، روی صندلی چرخدار معرفی می‌شود. طراحی و ساخت این عروسک‌ها، ۶ ماه طول کشیده است.

ارین کوئینتانایلا، مدیر دسترسی استراحتگاه دیزنی‌لند می‌گوید: «این ۲ عروسک بر پایه اصالت رنگ‌ها و ظاهری شاد طراحی شده‌اند.» او اضافه می‌کند: «صندلی این عروسک‌ها مجهز به لبه فشاری هستند تا امکان حرکت عروسک‌ها فراهم شده و این پیام را به کودکان منتقل کند که من توانایی حرکت در سراسر جهان را دارا هستم.» عروسک‌های مشابه این عروسک اصلی، سال آینده به سواری‌های «این دنیا کوچک است»، در فلوریدا و پاریس اضافه خواهند شد.

دیزنی در گذشته نیز شخصیت‌هایی با ویژگی‌های خاص به دنیای کودکان معرفی کرده بود؛ برای مثال شخصیت‌های «داستان اسباب‌بازی» که لباس بومیان آمریکا را به تن داشتند. بسیاری از کمپانی‌های سازنده اسباب‌بازی یا انیمیشن‌های کودکان و نوجوانان تلاش می‌کنند تا با استفاده از امکانات خود، بسیاری از تابوهای دست و پاگیر را در ذهن کودکان و نوجوانان از بین ببرند.

بوک مارک

حال و هوای عجیب در توکیو

هیرومی کاواکامی
بودن با کوچیما همیشه اصطلاح آدم بالغ را در ذهنم تداعی می‌کرد. منظورم این است که وقتی کوچیما در مدرسه ابتدایی بود، بچه بود، که امری مسلم است. بچه‌ای بر نزه با ساق پاهایی کوچک. در دبیرستان، کوچیما مانند بصری بود که در حال جوانه زدن بود، در آستانه انداختن پوست دوران کودکی‌اش و تبدیل شدن به مردی جوان. تا وقتی که او به کالج برود، حتما مرد جوان تمام‌عیاری شده بود، مظهر جوانی، رفتار ش متناسب با سنش بود. گذر زمان با نظم و ترتیب برای کوچیما دسته‌بندی شده بود، و هم ذهن و هم بدنش متناسب پرورش یافته بود. من از نسوی دیگر، هنوز هم متکبر بودم به عنوان یک بزرگسال شایسته در نظر گرفته شوم. وقتی در مدرسه ابتدایی بودم، آدم بسیار باغلی بودم. اما هنگامی که در دبیرستان پیش رفتم، در واقع کمتر بالغ شدم و بعد با گذشت سال‌ها تبدیل به آدمی کمابیش کودک‌مانند شدم. به گمانم نتوانستم خودم را با زمان همراه کنم.

دیالوگ

چ

ابراهیم حائمی کیا
شهید چمران: مجروح‌ها اسیر بشن بهتره یا کشته‌بشن؟
علی‌اصغر صالحی: کشته‌بشن! منظور تو تن شهیده دیگه نه دکتر؟
شهید چمران: اون مقام که دست خداست اصغر جان، به من توجه مریبو!؟
علی‌اصغر صالحی: ولی من زبون اینهارو بهتر از شما بلدم. تیمسار فلاحی: فکر لحظه‌ای رو بکنید که از سد شما ۲۰ نفر می‌گذرن.
علی‌اصغر صالحی: دعما کنید نگذرن، چون بعدش توبت شماست.

تاریخی اعلام شد، به محلی برای ادای احترام به او تبدیل شده و هوادارانش. جلوی آن به یاد این اسطوره، گل و شمع و تصاویرش را می‌گذارند. برای ساکنان، توجه به این محله به خاطر مارادونا مایه غرور است اما آنها از این همه عکس یادگاری گرفتند، بدون اینکه هیچ تغییری در محله‌شان ایجاد شود، خسته شده‌اند. باستوس می‌گوید: «بارها ما به ما دروغ گفته‌اند. همین نشان می‌دهد که چرا ما در این محله علیه قدرت و چیزهایی مثل آن می‌جنگیم، درست مثل خود مارادونا.» مارادونا رفته است اما مردم در فیوریتو همچنان با او زندگی می‌کنند. نه فقط یاد او، که یاد گاری‌ها و تصاویر متعدد او، هر روز و در هر گوشه محله، به مردم یادآوری می‌کند که مارادونا، بچه همین محله بوده است.

مارادونا، هنوز در محله‌اش زنده است

در آستانه جام جهانی، الجزیره به محله کودکی دیه‌گو مارادونا در حومه بوئنس آیرس رفته و بر بخش‌های ناگفته‌ای از زندگی او نور انداخته است

تغییر چهره فوتبال تمرین می‌کرد، حالا جایش را به چندین آپارتمان داده است. اما مدرسه‌اش، به یاد مارادونا، حفظ شده. یکی از کارمندان مدرسه می‌گوید: «خانواده آنها در این محله حسابی معروف بودند.» تیمی که مارادونا در آن فوتبال را شروع کرد، تیم محله فیوریتو بود که در ابتدا خیلی کوچک و محلی بود. یک همبازی قدیمی می‌گوید که از همان ابتدا، مارادونا ۵-۶ ساله را بریده بود. این تیم حالا در سالروز تولد او، یک جشن در محله می‌گیرد که با حضور ستاره‌های موسیقی و دوستان و آشنایان مارادونا، رونق زیادی دارد. یک خیابان هم در این محله، به نام مارادونا تغییر نام داده است.

دلیل علاقه هم‌محلی‌ها به مارادونا، نه فقط جادوی او در زمین فوتبال، که روحیه‌اش بیرون از آن است. مارادونا، نظر آنها، در مقابل امپریالیسم آمریکا ایستاد. آغبنای واتیکان را به چالش کشید و علیه تغییر شدن آرژانتینی‌ها موضع گرفت.

هم‌تیمی سابق او می‌گوید: «ما همچنان دلمان برای چیزهایی که می‌گفت تنگ است. هرگز ساکت نشد، و با وجود سختی‌های اعتیاد، برای ما عوض نشد، چون ما فقط یک مارادونا داریم.» خیلی چیزها ما از آن زمان عوض نشده است. هر چند برای بخشی از محله سیستم فاضلاب احداث شده، اما همچون قدیم‌ها، بخش بزرگی از فیوریتو، گرفتار فاضلاب است. و فقر هم همچنان در این محله می‌تازد. خانه مارادونا که سال گذشته از سوی دولت میراث

دیه‌گو مارادونا، که از نظر بسیاری، بزرگ‌ترین فوتبالیستی است که تاریخ بشر به‌خود دیده، در یک محله کارگری به نام یا فیوریتو در حومه بوئنس آیرس متولد شده و از همان‌جایی قله فوتبال دنیا رسید. البته از نظر محلی‌ها، همچنان آنجا زندگی می‌کند. همسایه‌ها به خوبی به یاد دارند که دیه‌گوی کوچک، در راه برگشت از مدرسه، با پرقتالی که در مدرسه به او داده بودند، روپایی می‌زد و کارهایی می‌کرد که جادو به‌نظر می‌رسید؛ کریستیان بوستوس ۴۴ساله که تمام عمرش در فیوریتو زندگی کرده می‌گوید: «همه این داستان را می‌دانند. انگار که بخشی از تاریخ محله ماست.» جادوی مارادونا در کودکی، توجه مربیان را جلب کرد و او از همین محله و از خانه‌ای که با پدر، مادر و ۴خواهر و برادرش در آن زندگی می‌کرد، به تیم‌های بزرگ‌تر رفت. اما از نظر بچه‌محل‌های مارادونا، او هرگز فیوریتو را ترک نکرده و حتی حالا که ۲۰سال در گذشته، همچنان روحش، نامش و یادش در این محله جاری است.

در گوشه گوشه این محله، تصاویر و نقاشی‌هایی از مارادونا دیده می‌شود. بوستوس می‌گوید: «من فکر می‌کنم همه ما کمی مارادونا در وجودمان داریم.» از آن زمان، این محله تغییر کرده؛ زمین فوتبالی که مارادونا در آن برای

جهان روز

مداراکن، تومی تونی

در بین همه عنوان‌های عجیب و جالبی که برای روزهای مختلف در تقویم ثبت شده است، روز ۱۶ نوامبر را هم بسیار عنوان روز جهانی «مدارا» به ثبت رسانده‌اند. شاید همین الان در ذهن تان این کلمه مشترباد یا تحمل کردن باشد و فکر کنید مدارا کردن یعنی سسکوت کردن در مقابل چیزهایی که دوستشان نداریم. اما آنهايي که در ثبت این روز جهانی دست داشتند، معتقدند که مدارا کردن به معنای پذیرش هر چیزی از طرف فرد نیست و به معنی پذیرفتن این واقعیت است که همه انسان‌ها، با تمامی اختلافات ظاهری، موقعیتی، زبانی، رفتاری و ارزشی، حق آن را دارند که در صلح زندگی کنند. می‌گویند مدارا از اصول بنیادین زندگی اجتماعی است که به‌طور طبیعی باید ریشه آن را در احترام به حقوق بشر و کرامت انسانی جست‌وجو کرد. در واقع هر فرهنگی ارزش احترام را دارد و هیچ باوری مستحق تنفر یا تمسخر دیگران نیست.

این روز جهانی به ابتکار یونسکو در سال ۱۹۹۶ مطرح شد و مجمع عمومی سازمان ملل با تصویب قطعنامه‌ای به آن رسمیت بخشید. در واقع یک سال قبل از آن، در بیست و هشتمین نشست کنفرانس عمومی سازمان یونسکو که از ۲۵ اکتبر تا ۱۶ نوامبر

در بین همه عنوان‌های عجیب و جالبی که برای روزهای مختلف در تقویم ثبت شده است، روز ۱۶ نوامبر را هم بسیار عنوان روز جهانی «مدارا» به ثبت رسانده‌اند. شاید همین الان در ذهن تان این کلمه مشترباد یا تحمل کردن باشد و فکر کنید مدارا کردن یعنی سسکوت کردن در مقابل چیزهایی که دوستشان نداریم. اما آنهايي که در ثبت این روز جهانی دست داشتند، معتقدند که مدارا کردن به معنای پذیرش هر چیزی از طرف فرد نیست و به معنی پذیرفتن این واقعیت است که همه انسان‌ها، با تمامی اختلافات ظاهری، موقعیتی، زبانی، رفتاری و ارزشی، حق آن را دارند که در صلح زندگی کنند. می‌گویند مدارا از اصول بنیادین زندگی اجتماعی است که به‌طور طبیعی باید ریشه آن را در احترام به حقوق بشر و کرامت انسانی جست‌وجو کرد. در واقع هر فرهنگی ارزش احترام را دارد و هیچ باوری مستحق تنفر یا تمسخر دیگران نیست.

تقویم/سالمرگ

ستار آذربایجان

اسماعیل از ۲برادرش -غفار و غفر- در اسب سواری و تیراندازی پیشی گرفته بود، با بزرگان نشست و برخاست داشت و به چشم ستار بزرگ بود. اما اعتراض به حاکم وقت به مذاق شاه خوش نیامد و حکم اعدامش را داد. ستار بعد از مرگ برادر، از شاه قاجار کینه به دل گرفت و شد لوطی. لوطیان جمعی بودند که همیشه ساز مخالف با دولت می‌زدند. کار به جایی رسید که با مامورها درگیر شدند و آنها چند نفر، از جمله ستار را گرفتند و به زندان انداختند، اما او بعد از ۳سال فرار کرد و سر به طغیان برداشت. در این کار هم مرام خودش را داشت؛ از ثروتمندان می‌گرفت و به فقرا می‌داد. بزرگان شهر که خیردار شدند برآشفتمند. به وساطت آنها برگشت و شد مباشرت املاک و دلال اسب‌ها تا اینکه جنبش مشروطه بالا گرفت و او هم مشروطه‌خواه شد. شاه قاجار از این جماعت هم خوشش نمی‌آمد. عین‌الدوله را فرستاد تبریز که کارشان را یکسره کند. تسلیم بی‌چون و چرا. اما مشروطه‌خواهان شرط داشتند: اعاده حکومت مشروطه، اجرای کامل قانون اساسی و افتتاح مجلس به‌توب بسته شده. مذاکره بی‌نتیجه ماند. محله‌های مشروطه‌خواهان را محاصره کردند اما زیاد طول نکشید که دولتی‌ها عقب‌نشستند.

دمپایی کهنه ۲۲۰هزار دلاری

دمپایی‌هایی که چند دهه پیش کهنه شده‌اند این روزها هیچ ارزشی نباید داشته باشند اما اینکه پای چه کسی در داخل آنها بوده می‌تواند شرایط را تغییر دهد. با همین منطق است که صندل‌های کهنه استیو جابز، در یک حراجی نزدیک به ۲۲۰هزار دلار فروخته شده‌اند. مؤسس شرکت کامپیوتری اپل، در یک خانه در کالیفرنیا زندگی می‌کرده که حالا به یک محوطه تاریخی تبدیل شده و ایشیا و وسایل آن هم ارزش پیدا کرده‌اند. این دمپایی‌ها که حساسی هم استفاده شده‌اند، متعلق به میانه دهه ۱۹۷۰ میلادی هستند و حالا به گران‌ترین صندل‌هایی که در یک حراجی به فروش رفته‌اند تبدیل شده‌اند. پیش‌بینی می‌شود این دمپایی‌ها، که از بس استیو جابز آنها را پا کرده، فرم پایش را گرفته‌اند. ۶۰هزار دلار به فروش برسد اما در نهایت ۱۸ هزار و ۷۵۰دلار توسط یک خریدار ناشناس خریداری شد.

فرانسوی‌ها تنبل تر شده‌اند

فرانسوی‌ها، به مردمی که مدام در پی خوشگذرانی و تنبلی کردن هستند معروف‌اند. یک نیک‌های مفصل، مهمانی‌های متعدد و خوشگذرانی، بخشی از فرهنگ این ملت است و به‌نظر می‌رسد در طول سال‌های اخیر، این فرهنگ حسابی تقویت هم شده است. یک تحقیق که اخیراً انجام شده، ثابت کرده است که مردم در این کشور، تنبل‌تر از گذشته شده‌اند. در سال ۱۹۹۰میلادی، ۶۰درصد فرانسوی‌ها گفته بودند که کار برایشان بسیار مهم و ۳۱درصد گفته بودند مهم‌ترین چیز برایشان اوقات فراغت است. اما حالا، یک نسل بعد، فرانسوی‌ها، بیشتر به سمت خوشگذرانی متمایل شده‌اند تا کار؛ در تحقیقی که اخیراً انجام شده، فقط ۲۴درصد مردم گفته‌اند که از نظرشان کار مهم است در حالی که ۴۲درصد آنها، اوقات فراغت را بسیار مهم می‌دانند.

با این شرایط، به‌نظر می‌رسد تعطیلات بلندمدت، غذاخوردن‌های طولانی و ساعات کاری کمتر، در آینده بر روحیه کاری غلبه بیشتری داشته باشد. بخشی از این تغییرات، بروز همه‌گیری کروناست که مدل کار کردن در فرانسه و البته بسیاری از نقاط دنیا را تغییر داده است. بعد از کرونا، ۳۷درصد فرانسوی‌ها گفته‌اند که انگیزه‌شان برای کار کردن کم شده است. برای فرانسوی‌ها، کمتر کار کردن چنان مهم است که حاضرند حتی درآمدشان را هم قربانی این سبک زندگی کنند.